

TIIVISTELMÄ KELLARPELLON PÄIVÄKODIN VEKKULIRYHMÄN METSÄPROJEKTISTA



Aloittaessamme metsäprojektia syksyllä 2015 ryhmässämme oli 18 lasta. Heistä 9 oli 2-3 -vuotiaita, yksi nelivuotias ja 5 -vuotiaita kahdeksan. Kävimme viikoittain retkellä lähimetsässä. Leikimme ja söimme eväitä ja aina metsästä löytyi joitain mielenkiintoista. Kerran sieltä löytyi myös metsään eksynyt Pööpötti-menninkäinen, joka ei tiennyt metsästä paljoakaan. Mietimme, mitä voisimme kertoa ja näyttää hänelle metsästä.



Tästä eteenpäin lähdimme työskentelemään kahdessa eri ryhmässä lasten ikäjakauman vuoksi.

Pienemmät tutkivat Pööpötin kanssa mitä lähimetsästä löytyy. Mielenkiinto suuntautui kukkiin ja erilaisiin kasveihin. He keräsivät niitä mukaan päiväkodille, osa laitettiin maljakkoon kaikkien ihailtavaksi ja osa prässättiin painojen alla myöhempää käyttöä varten. Lapset innostuivat tutkimaan kasvien osia ja kukkien värejä. Näistä sitten juteltiin, askarreltiin, luettiin, loruilitiin, laulettiin, piirrettiin ja kerrottiin Pööpötille.



Isompien lasten kanssa menimme hiukan kauempana olevaan metsään. Mukanamme oli iPad mini, jolla lapset saivat kuvata löytämiään kiinnostavia asioita metsässä, joista sitten kertoisimme Pööpötille. Kun päiväkodilla katsoimme kuvia, niin huomasimme, että eniten oli kuvattu erilaisia sammalia ja jäkäliä. Näitä aloimme tutkia tarkemmin.

Seuraavalla kerralla otimme metsään mukaan suurennuslasit ja luupit, joiden käyttö oli lapsille tuttua jo edellisvuodesta. Lapset juoksivat innokkaina pitkin metsää ja ihmettelivät, kuinka paljon erilaisia sammalia ja jäkäliä oli olemassa ja kuinka niitä voi kasvaa maassa, kivillä ja puissa. Otimme myös pieniä näytteitä mukaamme päiväkodille, jossa lajittelimme niitä. Olimme löytäneet ainakin 10 erilaista jäkälää ja sammalta. Tutkimme myös ryhmätilassamme olevista julisteista jäkäliä ja sammalia.

Tämä tieto ja nämä havainnot tuntuivat riittävän lapsille, sillä mielenkiinto lopahti tämän jälkeen. Tutkimuksemme, niin pienten kuin isompienkin, eivät myöskään edenneet uusille ”poluille” siksi, ettemme päässeet tämän jälkeen metsäretkille muutamaan viikkoon .



Metsätutkimuksemme käynnistyi syksyllä hitaasti ja hiukan kankeasti. Syynä tähän saattoi olla se, että ryhmäytyminen syksyllä vaati osansa, sillä yli puolet lapsista ja osa aikuisista vaihtui kesän aikana. Samoin ryhmän ikärakenne muuttui, oli selvästi pieniä 2-3 - vuotiaita ja sitten viisivuotiaat. Jouduimme opettelemaan erilaisen tavan toimia ryhmänä, niin että kaikille olisi sopivasti haasteita ja jokainen saisi kokea oivaltamisen ja oppimisen ilon.

Uskon, että tutkimuksemme jatkuvat kevätkaudella tavalla tai toisella, sillä retkeilemme metsässä edelleen ja lasten mielenkiinto on ehtymätön ja luonto tarjoaa aina uutta ihmeteltävää ja tutkittavaa.



